

את המקרה שלה. לדבריה, לקה בעלה כנסו עוד בתקופת היותו עציר במחנה ריכוז נאצי. הוא טיפס אליו, אלכוהור ליסט כרוני שאינו אחראי למעשיו. לפני כחצי שנה, שבוע אחרי שהגיעו ארצה, הגישה בקשה לגט.

בברית-המועצות הביוורוקראטית, פרוץ דורת קבלת הגט נמשכת חודש ימים. לא העלתה על דעתה כי בארץ כרוכה השגת גט בהמתנה כה ממושכת.

ג.ר. יוצא ואשתו מוזמנת פנימה. ביי נתיים מתבקש מר בן-דודו שהוא סופר כותב גיטין להתחיל להכין את כתב הגט עבור ג.ר. ואשתו.

אשתו של ג.ר. יוצאת והמוכיר, הרב שכטר, ניגש לכותב הגיטין בן-דודו ושואלו אם סיים את עבודתו. הלה משיב בחיוב, שניהם נכנסים לחדרו של הרב. תוך דקה מגיח בן-דודו מהחדר, זעוף.

אם הגט פסול, או כולכם פסולים. תכ" תבו בעצמכם, אני הולך הביתה" הוא צועק בקול.

הסדרן הראשי, הרטמן, מנסה להרגיעו, מייעץ לו לחזור לחדרו ולהכין כתב-גט חדש. בן-דודו עומד בסרוו, מכריז כי כל העניין נמאס עליו.

לפתע קולט העולה מרוסיה ג.ר. כי בעצם כל העניין נוגע לו עד מאוד. אם בן-דודו יממש את איומו ויסתלק, הרי לא יהיה מי שיכתוב את הגט. ללא הרי

הנוטר הזקן, שמוזה שעה תמימה ניצב ללא נוע בפתח הכניסה ונראה כמי ש" שקוע בעולמות אחרים, התעורר לפתע לחיים. הוא פרץ בצחוק אדיר. מעודד מן תגובתו האוהדת של הנוטר, המשיך ג.ר. "אמרת לרבנים: למה אתם מושכים אותי כל כך הרבה זמן? לא חבל עליה? כל בוקר, במקום בוקר-טוב היא מקבלת אג" רוף, כל צוהרים, במקום שלום — סט"י רה שמדביקה אותה לקיר. בסוף, יום אחד היא תמות מזה ולרבנים לא איכפת".

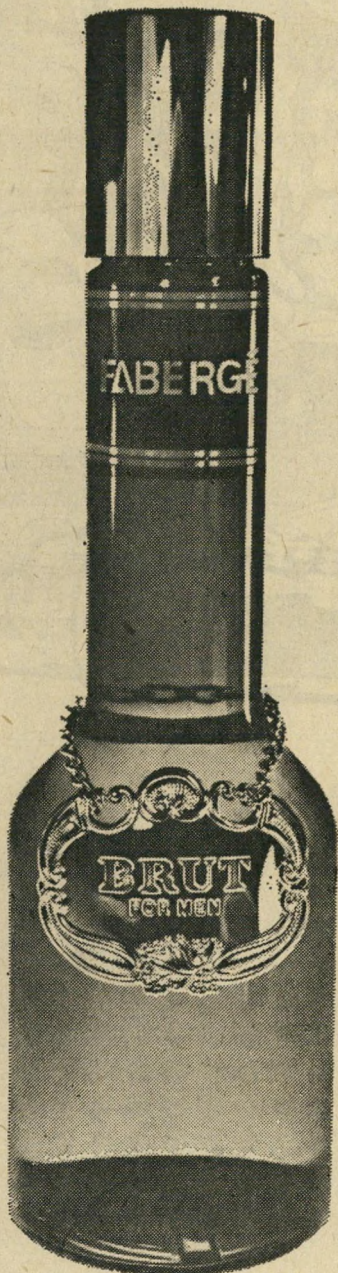
בי"ר 11.00 לפני הצהריים אני חוזר למר כירות. חדרו של וסרמן, המוכיר הראשי, ריק. בפתח החדר ממתינה אשה.

"ידוע לך מתי יחזור הרב?" "כן, הוא יגיע כאשר יסיים את הקניות". הדברים נאמרו בטבעיות כאילו דבר מקובל הוא שהמוכיר הראשי יערוך מדי יום, בשעות העבודה, קניות למשפחתו.

החלטתי להמתין לרב. בינתיים התמך קמתי בסמוך לארכיון התיקים. הפקיד ה" עובד בו מגיש לאנשים, לפי דרישה, את תיקיהם. מדי פעם עליו להעביר תיקים לקומות העליונות. בעשותו כן הוא נוהג בדרך כלל, לנעול את דלת הארכיון. אבל לא תמיד. באחת הפעמים יצא את המקום והשאיר את הדלת פתוחה לרווחה.

גבר לבוש חולצה לבנה, כבן חמישים, המתין ליד הארכיון בחוסר סבלנות. מקץ דקות החליט להכנס פנימה וליטול את תיקו. עורנו מחפש בין המדפים והפקיד חוזר.

מתנה יקרה לגבר יקר Brut

after shave. after shower. after anything!
Fabergé for the love of life.

להשיג בפרפורמיות מובחרות
מופע ע"י לון

מכאן נעלמים התיקים

זהו ארכיון בית-הדין הרבני בחיפה ממנו נעלמים תיקי אישות רבים. ההוראות קובעות כי רק הפקיד האחראי לארכיון ייצא בפנים, אולם במציאות נכנס כל מי שרוצה אל הארכיון, נוטל תיקים מבלי שהפקיד האחראי (באמצע) ינקוף אצבע.

"אדוני, מי שרוצה תיק צריך לקבל אותו מבחוק". אומר הפקיד.
"נכון. לא היית במקום ואני מהמר".
"אבל לכאן אסור להכנס".
"אתה צודק".

"טוב, או אם אתה כבר בפנים קח לך את התיק ותעזוב אותי", אומר הפקיד. אותו רגע גילה הפקיד כי מצלמים אותו. תחילה נבהל, אחר ניגש להיוועץ עם ידידו הקופאי. לאחר מכן התקרב לצלם ואמר: "טוב מאוד שמצלמים, פעם אחת צריך לשים סוף לבלאגן הזה".

השמועה שמצלמים פושטת באולם כי שרפה בשדה קוצים, אותו רגע מופיע בפתח הכניסה הרב וסרמן, הצגתי עצמי בפניו וביקשתי תגובתו למתרחש בין כותר לי בית-הדין הרבני, שהוא עומד בראשו. "אסור לי לדבר עם עתונאים", השיב וכי" סה פניו בידו כאשר הצלם התכוון לצלמו. "נא לפנות למר דרוק, דובר משרד הדתות". פניתי אל דובר משרד-הדתות, משה עקיבא דרוק.

"אני יוצא מחר לחופש" השיב לי, "וחוץ מזה כל הנושא אינו מענייננו. משרד-הדתות מממן את בתי-הדין הרבניים, אר לם הם גופים עצמאיים שאינם כפופים למשרד. פנה לרב כץ, הוא הממונה על כל בתי-הדין הרבניים".

פניתי לרב כץ. ענה לי מוכירו, הרב כץ עצמו בחופשה הסברתי לו כמה העניין וביקשתי לדעת מי ממלא מקומו של הרב כץ. "אין כזה", היתה התשובה. "חוץ מזה כל העניין לא בוער". אולי לא לרבנים ולאנשי משרד-הדתות, אבל לאלה הנוגעים קים לחסדיהם של דייני בית-הדין הרבני בחיפה, הוא כנראה בוער. ועוד איך.

הור שני הוא מונק על כותב הגיטין, לופת אותו במותניו וגוררו לעבר חדרו. המוכיר, הרב שכטר, מנסה להתערב, אך מבט זועף אחד מעיניו של העולה מן רוסיה דיו כדי שהרב יבין שמוטב לו להתרחק מהמקום. בן-דודו נזרק אל כסאו וללא אומר החל כותב מחדש את כתב-הגט.

"שהכלבים יאכלו את אשתי!"

חרי שניך המהומה, מוומן גם ביי לרב. אשתו נפרדת מאמה ומצפה ב" סמוך לדלת.

אל האולם נכנס גבר צעיר ג.ר. לבוש מכנסי ג'ינס הדוקים, חולצתו רכוסה ב" כפתורה התחתון. הוא מכיר את הסדרן, את המוכיר ואת כותב הגיטין. במקצועו האזרחי עוסק הגבר בסחר דברי ימאים. אין צורך במבט שני כדי לדעת שהוא מהלך על שולי החוק. משום-מה נראה עליו, ורק כאשר הוא מוכיר את שם אשתו משתנית הבעת פניו.

"ידעתי שגם היום היא לא תבוא. זה נמשך כמה כבר שנתיים. כל פעם שיש תאריך היא מוציאה מהרופא תעודת-מחלה ואז עוברים חודשים עד לתאריך חדש. פעם באה לארכיון, ביקשה את התיק ו" גנבה אותו. זה לא קשה. כל אחד מהצד" דים יכול לדרוש ולקבל את התיק מתי שהוא רוצה. הפקידים עושים פה צחוק מבני-האדם. אחרי שהיא גנבה את התיק הייתי צריך להתחיל את הכל מחדש. אשתי דווקא אשה טובה, רק חבל שהכלבים לא אכלו אותה כשהיתה ילדה".

העולם הזה שבועון החדשות הישראלי • המערכת המינהלת: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • מען מברקי: עולמפרס • החדשות החדש בע"מ. תיאור בך אביגדור • הספה: גר בע"מ • גלוסות: צינוקורסיה • כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המריל: העולם הזה בע"מ.